

**UFO-
INFORMATION**

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen.
Utk. med 4 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.-31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund, Tel. 013-171790

Övriga medarbetare:
Sören Andersson, Ronny Thunér,
Håkan Gustafsson och Kristina Finér.

Redaktionens besöksadress:
Danmarksgatan 4B
Linköping
Tel. 013-171790

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro: 483 64 25-1

UFO-Information kostar 100:- helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär – det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpt oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska
och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med
UFO-intresserade som kan hjälpa till
att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid)
eller skriv till, UFO-Information,
Box 9109, 580 09 Linköping.

UFO-Information utkommer oregelbundet
med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt
arbete med tidskriften är oavlönat.

Missa inte
UFO-Information's
pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

483 64 25-1

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

UFOLOGER?

Efter att ha läst diverse artiklar i den svenska dagspressen, där UFOloger (enligt dom själva) uttalat sig om huruvida UFO-fenomenen kan förklaras naturligt eller ej, har de enligt min åsikt ännu en gång visat hur lite de egentligen begriper om dessa fenomenens natur och härkomst. Vad skulle vara mer naturligt än liv ute i Universum, eller liv i alla dimensioner och på olika plan? När man diskuterar UFO-fenomen, hoppas jag att den del av fenomenen som **kan** förklaras, t ex väderballonger, satelliter etc., inte hamnar under rubriken **NATURLIGA FÖRKLARINGAR**. Varför? Jo! ingenting är väl mer onaturligt än människans uppfinningar, vilka kräver fabriker och tillverkningsprocesser som spyr ut gifter och avfall, vilka i sin tur dödar alla naturliga livsformer.

"Utvecklingen måste ha sin gång," skyller de s k experterna på, och får resten av människorna att acceptera denna galna karusell. Så länge kunskap är makt och kommer i orätta händer, får vi tyvärr lära oss leva med detta, men kom inte och säg att "flygtyg" tillverkat av människor i vår tid är naturligt!!

Jag kan medge att meteoror, stjärnor, nattlysande moln etc. är högst naturliga företeelser, men glöm ej att liv är det naturligaste som finns. Titta bara omkring er själva, lite utanför alla saker och ting, så ser du **liv** överallt, eller varför inte i spegeln!! Eller ut i Universum.

Så varför är det då **onaturligt** om en liten del av de UFO-fenomen vi skådar skulle bestå av det mest naturliga som finns? Nämligen **LIV**.

Så när "vissa" UFOloger då säger att UFO-fenomen "säkert har en naturlig förklaring" så vet de inte själva hur rätt de har. Men se det var ju inte så de menade!! Tag dig nu en liten paus och läs UFO-Information med ett öppet och klart sinne, så ska du se hur naturligt allt verkar.

På sid.30 kan du läsa om en intressant upptäckt på stjärnhimlen som går att se med blotta ögat.

Trevlig fortsättning på sommaren önskar Kjell Thörnlund

I DETTA NUMMER:

Sid.4 -Ovanlig djurreaktion
Sid.5 -Runt föremål
-UFO stal vatten
Sid.6 -UFO över skidsportområde
Sid.7 -Vampyr-UFOt
Sid.10 -En läsares UFO-iakttagelser
Sid.16 -Landet Runt
Sid.18 -UFO med piloter delade sig
Sid.20 -Engelsk "SNUT" kidnappades av UFO
Sid.22 -Mystiskt ljussken

Sid.23 -Greve körde över levande tingu
Sid.26 -UFO förblindar lastbilschaufför
Sid.27 -Människans 7 sinnen
Sid.28 -UFO-iakttagelser i Lancashire
Sid.30 -UFO med fladdermusvingar
Sid.31 -Skiss till sid 18-19

Ovanlig djurreaktion

Allt var lugnt och fridfullt i familjen Semazas hem (staden Orange, Orange County, Kalifornien), och klockan var 03.30 på lördagsmorgonen den 4 februari 1978. Men detta lugn skulle snart bytas ut mot rena tumulten och ett komplett raseri hos familjens älskling, Susie - en from liten hund, som endast två dagar tidigare hade nedkommit med sin första kull valpar.

Någon gång mellan kl 03.30 och 04.00 väcktes Mrs Claire Semaza, hennes 14-åriga dotter, Donna och 11-åriga sonen Eric av ett kusligt brummande ljud. En granne, Mrs Dorothy Pascal, väcktes också av det brummande ljudet, vilket fortsatte att öka i volym tills Mrs Semaza sade att det pinade hennes öron. Susies gnällande övergick i ursinniga ylanden och skall, som upphörde periodiskt i några sekunder medan hon stirrade mot väggen med en uppsyn som slog familjemedlemmarna med häpnad. Susie fortsatte med detta beteende i 30 minuter.

Under tiden blev Mrs Semaza och hennes son och dotter nyfikna på vad som orsakade detta höga brummande ljud - vilket Mrs Semaza beskrev som ljudet från "en massa människor som nynnade". Donna tänkte att hon skulle spela in det kusliga ljudet, men hon kunde i all röran inte hitta bandspelaren. Det var kanske lika bra det; Susies ylanden skulle antagligen ha dränkt det.

När de tittade ut genom fönstret som vetter mot söder och öster, såg de ett ovalt eller cigarrformat föremål. Det verkade inte befinna sig alls högt över träden, och inte mer

än 800 m bort. På ett ställe ovanför det glödde himlen med ett rosafärgat sken, och på ett kort avstånd därifrån, ovanför det till vänster, var den rödglödande. Under och runt föremålet fanns ett lager av dis eller rök, grått till färgen. Det verkade sväva, men efter en stund började det långsamt höja sig, varvid det lämnade röklagret efter sig. Det ovala föremålet hade ett skarpt rött ljus i varje ände, som sände ljusstrålar ned mot marken. Det fanns också ett flertal blåvita ljus i en rak linje mellan de två röda. Föremålet steg högre och högre. Ett blinkande vitt ljus tändes och släcktes under ca tre sekunder, varefter föremålet försvann i skyn.

De tre åskådarna var utmärkta vittnen - de betraktade det mystiska objektet - lade på minnet vad de såg och rapporterade allt noggrant och utförligt.

Susie visade klart och högljutt sin oro. Det framstod klart, att när hennes människor inte ämnade lösa hennes problem, så var det bäst att hon själv tog itu med det. Där var hon med sju valpar att skydda, och hon måste ha känt en stor fara som hotade. Den bekväma låda som hon och valparna låg i befann sig på bottenvåningen. Hon bar upp en av valparna till övervåningen och försökte gömma den på en mängd olika platser - den sista plats hon försökte med var under sängen - men denna blev hon inte nöjd med. Hon bar då iväg valpen och gömde den bakom draperierna. Detta var den rätta platsen, tänkte hon, så hon hämtade resten av valparna, en i taget uppför trappan och gömde

dem alla bakom draperierna.

Kan någon överträffa detta när det gäller djurreaktion mot UFOs?

Bob Kirkpatrick besökte för ett tag sedan makarna Semaza, i syfte att ta bilder på Susie och hennes valpar. Susie var **mycket vänlig** och verkade till och med nöjd och stolt

över den uppmärksamhet som ägnades hennes valpar. Bob berättade: "**Susie har personlighet!**"

KÄLLA: INTERNATIONAL UFO REPORTER, VOL.3, NO.4, APRIL 1978.

Översättning:
Sören Andersson

Runt föremål

Sänder en redogörelse för det jag fick se fredagskvällen den 16 januari 1987, kl 22.35, i Österbillsjö (17 km väster om Örnsköldsvik).

Det började kl 21.10. Vi (jag, min make och 18-åriga sonen) satt och tittade på TV-programmet **DALLAS**, när det blev störningar i bilden och så försvann den (det snöade i rutan). Strax därpå återkom bilden och vi fick behålla den ett ögonblick, varefter den hela upprepades. Under tiden hade sonen blivit orolig. Var det fel på TV:n? Då kom jag med de lugnande orden, och mest på skoj: "det är nog bara UFOs som hälsar på". Därefter kunde vi fortsätta att se programmet, utan störningar.

Senare på kvällen, ungefär 22.30, började vår hund, som var ute, att skälla. Jag gick upp till andra vå-

ningen i vårt hus, och släckte belysningen i rummet för att kunna se vad hunden hade upptäckt. Det var en underbart vacker vinterkväll, 5 minusgrader, helt lugnt, ett strålände månsken.

Jag stod och njöt av det vackra, när min blick sökte sig upp mot himlen, och plötsligt fick jag nu syn på en väldigt ljusstark stjärna i söder, strax ovan horisonten, som rörde sig i riktning mot öster. Jag ropade på maken och sonen, som också såg det hela. Efter en liten stund släcktes ljuset ner till svag belysning, men vi kunde ändå se föremålet, tills det försvann bakom trädtöpparna i öster. När ljuset släcktes ner, kunde man skönja ett runt föremål.

Vänliga hälsningar,
CARINA HÄGGLUND

UFO stal vatten

TYP: NÄRKONTAKT AV ANDRA GRADEN

TIDPUNKT: 22.30

VARAKTIGHET: 5½ MIN.

VITTIME: CHEFEN PÅ ETT SCOUTLÄGER

OBS.ORT: PORT BYRON, ILLINOIS, USA

Flickscouterna har lämnat lägret för dagen. Det är sen kväll, och i

egenskap av lägerchef är du ensam kvar i lägrets högkvarter, som också är ditt hem. Din fru och två äldre barn är bortresta.

Plötsligt låter din hund dig höra ett varnande skall. Inkräktare, utan tvivel. Genom träden, som finns framför swimmingpoolen, ser du skar-

pa ljus. Ovanligt. Om någon smugit sig in för ett sent kvälldopp, så borde denne ej ha tänd poolens belysning!

Du glider in bland träden och ut i gläntan med klar sikt över poolen; poolens belysning är ej tänd. Rakt ovanför poolen, och högre än de reguljära lamporna, befinner sig ett starkt ljus, tillräckligt starkt för att skymma sin källa. Plötsligt slocknar ljuset. Du hör ett vinande ljud som stiger i tonen, samtidigt som föremålet tydligt höjer sig upp i luften.

Du samlar mod och tänder poolens belysning. Vattennivån har sjunkit ca 90 cm - 30.000 gallons (113.700

UFOs över skidsportområde

Government Camp ligger ungefär 80 km sydost om Portland, Oregon i USA, vid Highway 26 på en höjd av ca 1200 m på Mount Hoods södra bergssluttning. Ca 600 m högre upp ligger Timberline Lodge, i ett populärt skidsportområde, dit man kan ta sig via en brant 9,7 km lång väg.

Omkring kl 20.00 den 7 september stannade Bob Marshall från Government Camp mittemot Chuck Coufals bensinmack, efter att han fått syn på ett föremål som rörde sig från SV mot NO, mot Mount Hood på en höjd av omkring 300 m. Han larmade folk vid bensinmacken, och de försökte betrakta det genom kikare. UFOt rörde sig mycket långsamt över träden till en punkt i närheten av Timberline Lodge, varpå det svängde åt SO, nu i formen av en amerikansk fotboll, och försvann bakom träden. Marshall ringde upp en vän, George Brady, i jaktstugan och fick veta att denne

liter) vatten har försvunnit! Du letar efter en möjlig läcka. Alla naturliga utloppskanaler för vattnet är torra. Nu upptäcker du att 24-timmarspumpen inte är igång. Normalt arbetar den konstant, såvida den inte stängs av för hand. Senare upptäcker du att det inte finns något klor i det kvarvarande vattnet. (Hoppsan! Jag missade tydligen datum för händelsen. Den snopne översättarens anmärkning.) Datum skall vara den 11 juli 1981. Puhh!!!

KÄLLA: FRONTIERS OF SCIENCE, VOLUME 3, NO.6, JAN./FEB.1982.

Översättning:
Sören Andersson

iakttagit tre ljus manövrera i dalen nedanför när telefonen ringde. Dessa hade utfört mycket ovanliga manövrer. Efter att ha lagt på luren, gick han ut på balkongen och såg ett skivformat objekt på ett avstånd av högst 1,5 km, och dess diameter uppskattades till ca 10-12 m. Det hade ett roterande rött och gult ljus på toppen. Ljusen i dalen nedanför var också gula och röda, och rörde sig långsamt med undantag av plötsliga hastighetsryck, mycket snabbare än en helikopter, där de verkade följa terrängen mycket nära.

På bensinmacken nedanför var Chuck Coufal mycket upptagen, när Marshall korsade vägen och pekade ut föremålet, och han trodde först att det var ett luftskepp. Men sedan insåg han att det var något ovanligt. Coufal, 31, hade tillhört ett minersförband i armén och uppgav sig ha en god uppfattning om storlek och

avstånd. Han beskrev UFOt som tefatsformat, 45 m i diameter, 15 m djupt med en vertikal vägg ca 3 m bred, som åtskilde över- och underdel. Han uppskattade det närmaste avståndet till att vara 300 m, och höjden över marken bedömdes vara ca 60 m.

Coufal menade att UFOt rörde sig med en jämn hastighet av ca 15 km i timmen, utan några vaggande rörelser. Det verkade slätt och metalliskt, och dess enda ljus kom från den nedgående solen. Han undrade om det fanns något samband med jägares rapporter om att de rådjur, som brukade befinna sig i området, var borta. Efteråt såg han ett jetjaktplan över området för iakttagelsen.

Elaine Haggerty, ett annat vittne vid macken, tyckte att UFOt vaggade en aning. Hon beskrev det som silverfärgat, metalliskt med en blekgul glöd runtomkring, inte reflekterat ljus från solen, och sade att det plötsligt rusade iväg med oerhörd hastighet - snabbare än något hon tidigare sett. Hon lade märke till att andra bilister, som körde in vid

macken, frågade om någon annan hade sett vad de hade sett. En bilist uppgav även att han sett en hel hjord rådjur korsa landsvägen.

(Anm.: Chuck Coufals skiss visar ett linsformat föremål sett från sidan, med en längd ca 3,5 ggr dess tjocklek).

Tre dagar senare, d v s den 10 september, tittade Bob Marshalls fru, Gwen, ut genom ett stort fönster i hemmet, med utsikt över skidbackarna, då hon såg ett tefatsformat föremål långsamt röra sig ca 60 m över marken. Det såg vitt ut med en blek glöd baktill. Hon gick sedan ut för att titta på det, men sade att hon fick en kuslig känsla. Hon uppgav även att deras huskatt blev som tokig under iakttagelsen. Hon menade att UFOt verkade större än en medelstor helikopter. Det rörde sig långsamt genom området och försvann bakom träden.

KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL, NUMBER 168, FEBRUARY 1982.

Översättning:
Sören Andersson

Vampyr-UFOt

Denna rapport omhandlar en spektakulär närkontakt och fanns att läsa i följande argentinska tidningar: **DIARIO POPULAR** (La Plata-Buenos Aires) av den 12 augusti 1983, och **TIEMPO ARGENTINO** (Buenos Aires) av den 12 och 13 augusti 1983.

Under rubriken....**EL PLATIVOLO VAMPIRISTA** ("Vampyr-UFOt") stod att läsa i alla rapporterna att en 34-årig man vid namn Julio Platner,

boende i Winifreda i provinsen La Pampa, sydväst om Buenos Aires, uppgav sig ha haft en hårresande upplevelse av det vanliga slaget med UFO-varelser som tappade honom på en del blod.

Platner, högt aktad på orten, är känd för att vara nykterist och en stabil och pålitlig person. Offrets kritiker och fiender har sålunda haft det svårt när de försökt påvisa

att han är alkoholist eller mental-sjuk, och de flesta orsborna anser att han inte ljugar.

När han talade med journalisterna, beskrev det nervösa och skrämde vittnet, som fortfarande visade tecken på att han var chockad, hur han kl 19.30 på tisdagen den 9 augusti 1983 hade öppnat framdörren på sitt hus, vilket ligger ute på prärien ca 15 km norr om Winifreda. Han fick se ett skarpt ljus närma sig, vilket han ansåg måste komma från något slags fordon. Han satte sig i sin skåpbil och körde mot det. Och när han stannade och klev ur, rörde sig ljuset plötsligt rakt mot honom och bländade samt paralyserade honom.

Det första han fick syn på, efter att den första chocken släppt sitt grepp, var en **"LITEN VARELSE"** som **"TALADE TILL HONOM UTAN ATT RÖRA SINA LÄPPAR"**. Sedan såg han ytterligare tre, av vilka den ena verkade vara en kvinna, med runda ögon och platt näsa.

Medan Platner relaterade sin historia för pressen, blev han mer och mer upprörd och nervös, och var tvungen att lugnas ned. Sedan fortsatte han och sade: **"PLÖTSLIGT BEFANN JAG MIG, TILLSAMMANS MED MIN SKÅPBIL, INUTI EN FARKOST! VARELSERNA LUGNADE NED MIG GENOM ATT VIDRÖRA MIN ARM. JAG FÖRSÖKTE VIDRÖRA DEM TILLBAKA OCH LADE MÄRKE TILL ATT DET VERKADE SOM OM DE VAR AV SKUMGUMMI."** (Tidningarna tolkade detta till att han antagligen menade strukturen hos deras klädnader.)

Platner fortsatte: **"TROTS ATT DE INTE DIREKT TALADE TILL MIG, SÅ FÖRSTOD JAG VAD DE ÖVERSÄNDE TILL MIG, ANTAGLIGEN MEDELST NÅGOT SLAGS TELEPATI. DE FICK MIG SÅLUNDA ATT FÖRSTÅ**

ATT DE INTE ÄMNAD SKADA MIG, UTAN ENDAST SKULLE TAPPA MIG PÅ LITE BLOD. SEDAN KLÄDDE DE AV MIG OCH STACK MIG LÄTT PÅ HÖGRA HANDELEN OCH HÖGRA ARMBÅGEN. DE FICK MIG ATT FÖRSTÅ, ATT DE GJORDE SAMMA SAK MED ANDRA MÄNNISKOR OCKSÅ, INOM RAMEN FÖR EN STUDIE SOM DE BEDREV OM OSS."

Platner blev mer och mer upprörd igen och fortsatte: "De tog av mig alla värdesaker, men gav dem tillbaka efteråt. Efter detta minns jag ingenting mer, förrän jag återfick medvetandet och upptäckte att jag hade legat och sovit på taket till min skåpbil, på en lantväg som leder till Villa Mirasol."

Några anställda vid Argentinas Nationella Televerk, vilka var ovilliga att uppge sina namn, sade att samma dag som detta hände, (tisdagen den 9 augusti 1983) och vid exakt samma tidpunkt som Platner påstod sig ha haft denna närkontakt med varelserna, hade telegraflänken mellan Winifreda och den närbelägna staden Eduardo Castex utsatts för störningar. Och avbrottet inträffade just i det område där Julio Platner uppgav att han haft sin upplevelse.

Det har också kommit en bekräftelse från två av Platners grannar, vilka uppgivit att bilden i deras TV-mottagare försvunnit vid den exakta tidpunkten för hans påstådda upplevelse. Detta varade i flera minuter, varpå allt sedan åter blev normalt.

Dessutom har en boskapsuppfödare i samma del av landet vid namn Fischer rapporterat att han lagt märke till ett underligt beteende hos sina hästar, vilka vanligtvis betar i ett speciellt område på hans ägor. Men dagen efter Platners påstådda upple-

velse, upptäckte Fischer att alla hästarna befann sig på en annan plats, och när han försökte fånga in dem och föra dem tillbaka, gjorde de hårt motstånd.

Med undantag av historiens rent uppenbara underlighet, så viker inte Platner en tum från vad han berättat. Det finns inga som helst motsägelser i hans olika redogörelser för den, och det tillstånd av chock och ängslan, som mannen befann sig i, kunde tydligt konstateras av alla närvarande.

Platner fördes så småningom till Santa Rosa, där han undersöktes och förhördes. Han befann sig fortfarande i ett mycket nervöst tillstånd, samt bar tydliga märken där blodet sugits ut.

Den tredje av dessa pressrapporter om Julio Platner (**TIEMPO ARGENTINO, 13 AUGUSTI 1983**) omhandlar utlåtan- den av familjen Platners doktor, dr Adolfo Pizarro. Tidningarna säger, att fastän Platners egna vänner och grannar och bekanta tror honom, så har den skeptiska delen av allmänheten i provinshuvudstaden Santa Rosa kallat hela affären **"EN HALLUCINATION MED ANSPELNINGAR PÅ UTO MJORDISK VAMPYRISM"**.

Platners familjedoktor, som känner familjen sedan flera år tillbaka, tog käl på dessa spekulationer genom att upplysa om att Platner verkligen blivit tappad på blod, **"MEN INTE MEDELST EN NÅL, SOM VI TRADITIONELLT PLÄGAR GÖRA."** Ett uttalande som o- undvikligen skapat sensation och givit upphov till vitt skilda åsikter.

PLATNER, EN 34-ÅRIG MAN SOM INTE DRICKER OCH ÅTNJUTER ETT GOTT RYKTE HOS SINA GRANNAR, ÄGER ENLIGT DR PIZARRO EN UTMÄRKT FYSISK OCH MENTAL

HÄLSA.

Som dr Pizarro säger, så är Platner en enkel, ärlig man som aldrig tidigare i sitt liv trott på "underliga ting". Men efter vad han nu råkat ut för, sade Platner den 12 augusti: **"JAG HAR REDAN BERÄTTAT DET FÖR ER: DE UTO MJORDISKA ÄR INTE SCIENCE FICTION! ALLT ANNAT ÄN DET...!"**

Läkaren visade märken på Platner där man tappat blod. Ett av dessa, rakt över en åder, var mycket tydligt urskiljbart.

Livet i Winifreda är otvivelaktigt i normala fall en aning enformigt och monotont, och "antibrigaden" har därför försökt sprida uppfattningen att **"PLATNER HITTAT PÅ HISTORIEN, SOM ETT STYCKE ESKAPISM."** Men dr Adolfo Pizarros vittnesmål har golvat dem. Han har också golvat dem som försökte bevisa att Platner var alkoholist, och som självsäkra försökt sprida ryktet att hans **"NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN ENDAST VAR EN HALLUCINATION, SOM UPPSTÅTT GENOM FLASKAN."**

Som så många andra experter i UFO-logi, så kommer de att behöva tänka om. Det kommer att bli intressant att få veta vad de hittar på härnäst.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOLUME 29, NO.2 1983.

Översättning:
Sören Andersson

**HAR DU HAFT NÅGON
UFO-UPPLEVELSE?
KONTAKTA
UFO-INFORMATION!**

En läsares UFO-iakttagelser

I ett brev daterat Kesudalen 15/9-86, skriver herr Benny Stjärnvind följande (Brevet återges här i sin helhet i en något redigerad form):

BÄSTA UFO-INFORMATION!!

Befinner mig i en jakt-, fiske-, sportstuga längst in i Kesudalen, utan el, utan telefon, ensam med mina två hundar. Här är så här sent på året, praktiskt taget tomt på fjällvandrare, fiskare och jägare, så när som på någon enstaka stuga i början av dalen, 3-4 km härifrån. Det är 5 kilometers färdväg från bilen och hit.

Detta är en fjälldal. Stugan ligger vid trädgränsen, renbetesstängslet, 5 km från bilparkeringen och därifrån ytterligare 12 km åt närmaste by, Ljungdalen åt öster, och 7-8 km åt Helagsmassivet åt väster. Och endast 7,5 mil åt väster, fågelvägen har vi Hessdalen.

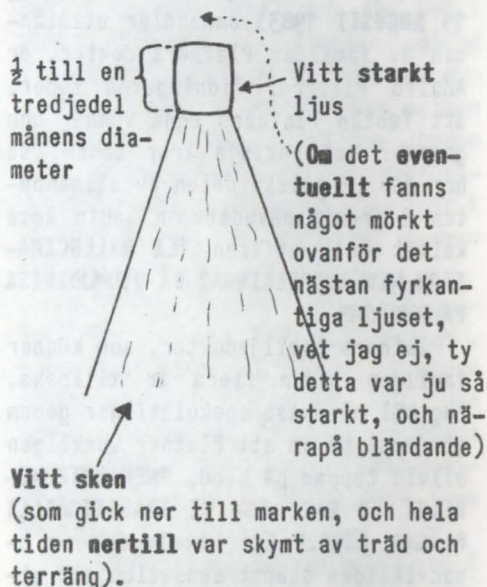
Kl 03.30 på morgonen den 27 augusti, den klaraste natt jag upplevt på flera år, såg jag ett UFO på nära håll.

Först vill jag påpeka, för att det inte skall bli något missförstånd, det faktum att jag är väl förtrogen med alla ljusstarka stjärnor och stjärnbilder, -och hade tidigare på natten kollat i kikare på halvmånens kratrar, samt även kollat den planet som syns varje klar natt nu (Mars, Jupiter eller Saturnus - eftersom jag inte har tillgång till **DEN SVENSKA ALMANACKAN** häruppe, kan jag inte säga vilken av de tre, som det är, -men jag vet ändå att det rör sig om en av dessa tre genom dess läge på himlavalvet). Jag har också kollat

stjärnor, stjärnbilder och satelliter, samt sett en meteor. I.o.m. Vintergatan syntes tydligt denna augustinatt. Jag har varit astronomiintresserad se'n jag var liten grabb.

Är likaså flygintresserad, se'n liten grabb. Det är inte en flyguppvisning, eller flygdag, som jag, om tillfälle ges, försummar tillfället att gå på. Är medlem i Flygande Veteraner, läser flygtidningar, och är alltså dessutom väl förtrogen med av **HOMO SAPIENS** skapade flygtyg.

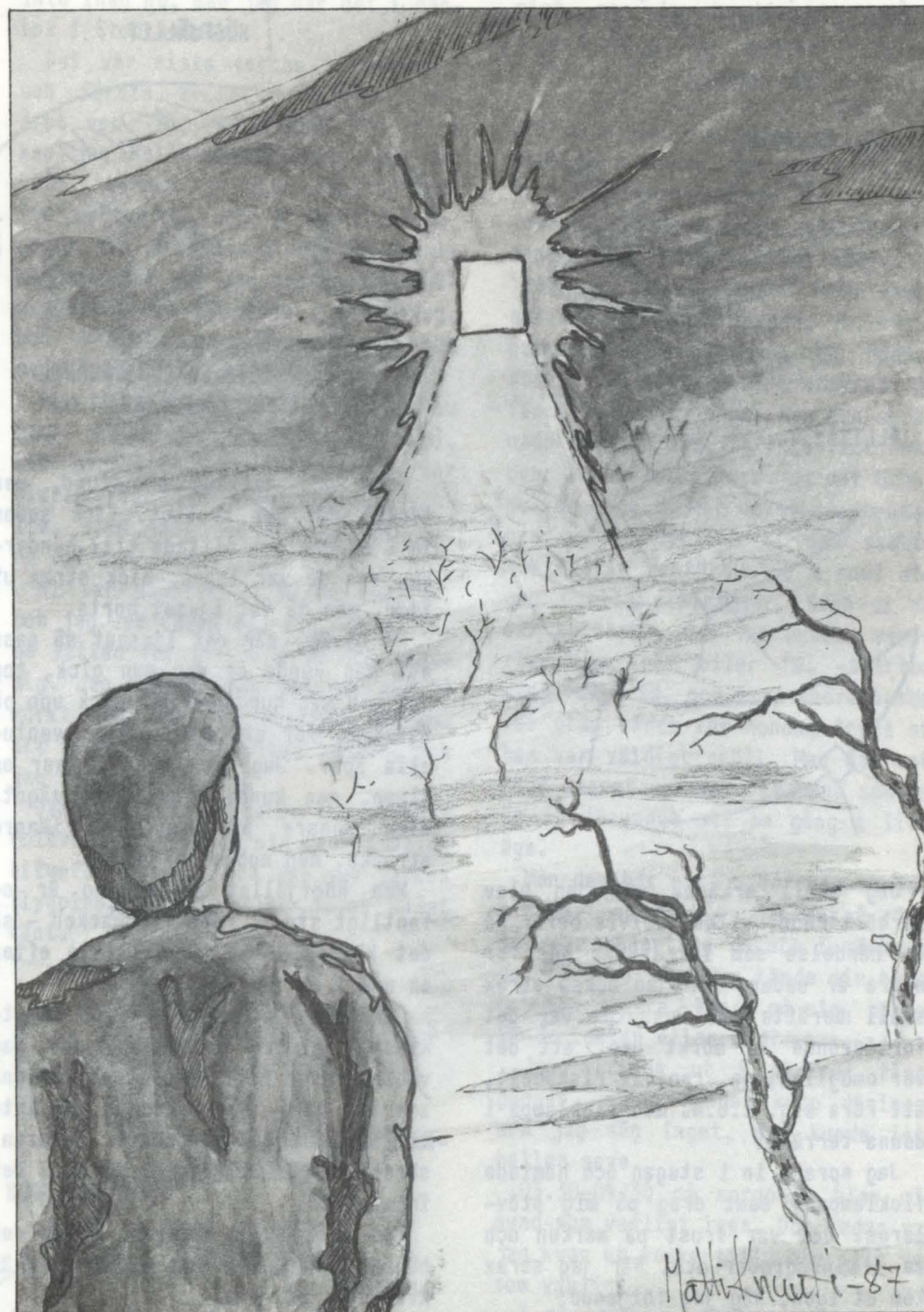
Gick alltså ut på verandan och kastade vatten kl 03.30. Fick då se följande, snett bakom huset, upp mot nord-öst och högfjället.

Föremålet var högst 500 m bort, kanske bara 150 m. Det var ljudlöst. Väldigt "vackert" faktiskt, och "utstrålade" liksom lugn, harmoni och

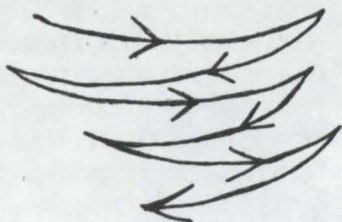
skönhet. Det var en osannolik före-

teelse. Det rörde sig som ett typiskt fallande löv nedåt, och jag fick in-

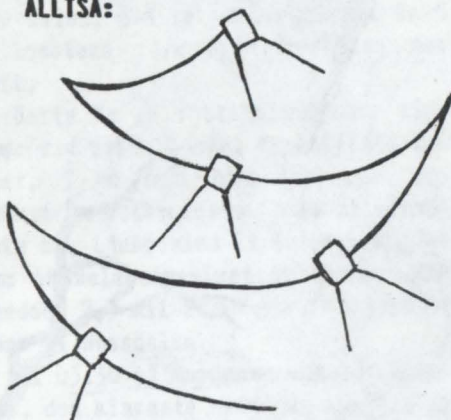

trycket av, att det gick ner för landning på högfjället strax här ovanför. Alltså lågt, och sänkte sig tydiligen mot marken.

RÖRELSESCHEMA:

ALLTSÅ:

Jag skall erkänna att jag blev oerhört rädd, vilket delvis beror på en händelse som inträffade här för några år sedan, som jag också strax skall berätta om. Dessutom var det fortfarande så mörkt ute, att det var omöjligt, ja, rent av riskabelt, att röra sig, t.o.m. med ficklampa i denna terräng.

Jag sprang in i stugan och hämtade ficklampan, samt drog på mig stövlarna. Det var frost på marken och ca 3 minusgrader ute. När jag strax kom ut igen, såg jag följande:

Stod och tittade en stund, men tyckte det var kusligt. Gick sedan in i stugan och tittade till hundarna, men de var lugna. Gick strax ut igen, men då var ljuset borta.

Kl 05.20, när det ljusnat så pass att man kunde se var man gick, tog jag med mig hundarna och gick upp på fjället, för att leta efter eventuella spår. Jag gick runt i över en timme, men kunde inte hitta något. Gick senare på dagen en längre sträcka, men nobben då också.

Men högfjället häromkring är ofantligt stort, rena vildmarken - så det kändes lite som att leta efter en nål i en höstack.

Otur var, att jag hade en förstklassig kamera i stugan, som jag veckan innan fått låna av en väninna som var här - men eftersom jag inte tillfullo då behärskade kameran, särskilt inte i mörker, så blev det ingen bild.

Men nu kan jag kameran, så om det händer något mer dom nätter jag är kvar här, då j-ar.

Det som hände förra gången häruppe, var när jag satte upp skorstenen

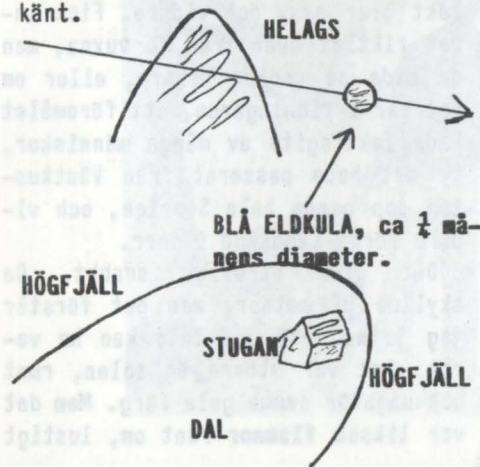
på kåken här. Exakta året kommer jag inte ihåg nu, men jag har det i dagbok i Stockholm.

Det var sista veckan i september och första veckan i oktober, och året var -79, -80, eller 81. Detta kan jag kolla i dagboken, men jag vet, eftersom jag sedan dessförinnan var medlem i, och är fortfarande, genom min prenumeration, UFO-Sverige, att det var den hösten som UFO-aktiviteterna startade i Hessdalen, och härifrån och dit är det ju, som sagt bara 7,5 mil fågelvägen.

Min förra hund, som blev 12 år, en stor och kraftig schäfer (50 kg), med ovanligt bra temperament, var aldrig rädd för något i hela sitt liv, utom just den där natten, och då var han skräckslagen.

Kl var ungefär 21.30 på kvällen, och jag var (även då) ute och kastade vatten för att se'n gå och lägga mig. Jag kommer ihåg att det var så mörkt den kvällen, att jag provade att sträcka ut armen med handen, och jag såg inte handen.

Däremot fick jag se en blå eldkula (blåvit), som rörde sig över fjället hitanför Helags, och den var varken flygplan, meteor eller något annat känt.

Jag tyckte det kändes lite rugigt, men jag brydde mig inte så mycket om detta, utan gick in och lade mig för att sova, ändå.

Jag höll just på att somna, när min hund började buffa på mig. Jag sköt bort honom, men han fortsatte. Till slut gick jag upp för att tända fotogenlampan, i syfte att släppa ut honom. Jag trodde han var nödig.

Då såg jag i ljuset från lampan att han var skräckslagen, ja, nästan paralyserad av skräck. Jag öppnade dörren och tittade ut i mörkret, och försökte få ut honom, men han spjånade emot så att jag inte fick honom över tröskeln. Annars, om det brukade vara något djur eller så, brukade han alltid springa ut och skälla, och "hålla rent" 50-100 m runt stugan i alla riktningar, även om det var kolmörkt. Han var annars varken rädd för folk eller få, -tvärtom, både folk, få, och även andra hundar var ofta rädda för honom, trots att han var väldigt snäll. Men han vaknade enormt vaksamt. En hund som det är få förunnat att en gång i livet äga.

Men den här natten var han skräckslagen, och då blev jag också rädd. Det var någonting därute i mörkret, det förstod jag. Jag kände min hund, och han visste. Kände på sig, hörde, kände lukten eller vad?

Jag tittade ut i mörkret flera gånger, medan hunden kröp därinne, men jag såg inget, men kunde inte heller sova.

03.30-04.30 på morgonen blev min hund som vanligt igen. Och sedan var jag kvar en vecka till, och allt var som vanligt.

I nio somrar, höstar och vintrar, var jag här i stugan regelbundet

tillsammans med min hund, som aldrig vare sig förr eller senare, reagerade som denna natt. I 2½ år bodde jag med honom, nästan lika isolerat, i nordvästra Jämtland, så han var van vid vildmarken.

Det var "något" bakom huset den här natten, det är jag säker på - och min hund **visste** det. Och det var åt samma håll, som där jag såg UFO nu den 27 augusti.

Nu skall jag bara helt kort berätta om en senhöstkväll i Stockholm 1975 eller 1976.

Det var en lördagkväll och klockan var 23.30, och jag var ute i Tantolunden (en stor park) med samma hund som då var yngre, och just den här kvällen hade jag sällskap av min mor. Och jag var helt nykter, kanske man bör påpeka.

Vi såg då en jättestor diskus, som utan vidare kom och for över oss på så låg höjd att vi båda hörde vindbruset.

Dessutom, när den passerade **över oss**, så fick vi båda en väldigt otäck, obeskrivlig känsla, som liksom gick ända in i märg och ben. En väldigt otäck känsla.

Hunden reagerade inte alls den här gången, utan han var upptagen med att nosa efter löptikar. Min mor och jag blev båda rädda, beroende på den här otäcka känslan.

Det dröjde två veckor, innan jag gick upp i Tantolunden på kvällen igen.

Den lyste inte alls, sånär som på svagt ljus från fönstren, som vi båda såg i ytterkanten. Den var helt mörk, metallisk, men ändå fullt synlig. Gick lågt.

Ringde till Bromma sedan och frågade om de hade sett något på sin radar eller så, men de visste ingenting, så jag lät det bero. Var inte medlem i UFO-Sverige då.

När det händer en så'n här sak mitt i Stockholm, tycker man det är konstigt att ingen annan observerat föremålet, att det inte står något i nå'n tidning eller så, men det gjorde det inte. Men hur ofta, i Stockholm på nätterna, tittar folk **uppåt**? De tittar mest rakt fram eller nedåt.

I tolvårsåldern, omkring -59, var jag hos släktingar i västra Dalarna på sommaren.

Vi befann oss på en gårdsplan med mycket god sikt runt horisonten, 5-6 vuxna och lika många barn. Det var blå himmel och strålände sol ute.

Då får jag se vid horisonten - och skriker: "Vad är det där!?", och alla vuxna och barnen får också syn på det.

Från horisonten, och passerade rakt över oss, och vidare. Fick inget riktigt svar från de vuxna, men de sade på radion senare, eller om det var i tidningarna, att föremålet hade iakttagits av många människor, ty det hade passerat från Västkusten upp genom hela Sverige, och vidare förbi Lappland i norr.

Det gick otroligt snabbt. De skylldes på meteor, men det förstärker jag ju nu, att det inte kan ha varit. Det var större än solen, runt och ungefär samma gula färg. **Men** det var liksom **flammar** runt om, lustigt

nog.

Ja, nu har jag beättat för er om mina fyra UFO-iakttagelser, och jag "känner på mig" att det kanske blir fler gånger för mig, eftersom jag ofta är ute på nätterna. Jag har ju mina två schäfrar också, som måste rastas, och om det är stjärnklart, tittar jag jämt på himlen.

Nu har jag mina teorier om vad UFOs är, och varför de är här, samt är väldigt intresserad av ämnet.

Kanske jag skriver, vid senare tillfälle till er, och talar om detta. Vi får se.

Vill ni mig något, ifall ni undrar om min senaste observation eller så, så kan ni nå mig på följande adress: (Jag prenumererar på er tidning.)

Vänliga och Sanningsenliga Hälsningar,

BENNY STJÄRNVIND,
BRÄNNKYRKAG. 57 (2 TR.)
117 22 STOCKHOLM

FÖREMÅL MED BLÄNDANDE SKEN

1987-01-01
KL 03.42

På morgonen när Gunnar Svensson gick ut i köket för att inta sin medicin: Köket och hallen var upplyst av ett kraftigt sken. Jag trodde först att det var fullmåne, men när jag tittade ut så bländades jag av ett starkt sken från ett föremål, som nästan stod i zenit. Det var lika starkt som en strålkastare och skenet varade i ca 20 sekunder. När föremålet plötsligt slocknade, lämnade det en liten rökpuff efter sig.

Det återstod bara en liten stjärna, som försvann i sydvästlig riktning.

MÄRKLIGT HIMLAFENOMEN

1987-01-06
KL ? NATT

Tre personer som på natten passerade Kalmarsundsparken fick se ett oförklarligt himlafenomen. Det var stort, ovalt och lyste med ett starkt bländande sken. Det var helt ljudlöst och gick mot söder. Efter en stund kom föremålet tillbaka och ställde sig nästan precis över dem.

En man från Mönsterås säger sig ha sett samma sak.

STORT VITT LJUS

1987-01-09
KL 08.00

Fredagen den 9 januari kl 08.00 på morgonen, tittade Ann-Christine Lagerstedt ut genom sitt fönster på Sandhamngatan, Lidingö.

Ann-Christine fick då bevittna ett stort vitt ljus på himlen. Det såg ut som en stark lampa, och det stod alldeles stilla. Ann-Christine ropade då på sin vän, och tillsammans stod de och tittade i flera minuter och ingen av dem kom för sig att hämta en kamera.

Efter några minuter började ljuset förändras och blev en lysande punkt. (Ann-Christines vän talar om flera ljuspunkter). -Sedan satte det fart mot väster med en fruktansvärd fart och försvann.

ÄNDRADE FORM OCH FÄRG

1987-01-09
KL 22.30

Tre Falubor befann sig vid Kristinegården när de vid 22.30-tiden upptäckte föremålet, som sakta rörde sig mot sydväst och som de såg under minst 20 minuter. Det var ett starkt sken, mestadels skarpt vitt men ibland skiftade det i rött, blått och grönt, som också ändrade form. Ibland var det trekantigt, ibland runt med ett hål i mitten.

RUNT LJUSSKEN

1987-01-17
KL 00.10

Två personer i Haparanda fick på fredagsnatten se ett föremål. Det var ett kraftigt, runt ljussken med

en röd nyans undertill. Ljusskenet, som påminde om en strålkastare, stod helt stilla i 35 minuter varpå det helt plötsligt slocknade.

LÅNGSMALT FÖREMÅL

1987-02-01
KL 16.30

En man från Nyhammar befann sig i Ludvika på Furuhällsvägen, då han observerade ett långsmalt föremål som med hög fart passerade bakom ASEA.

FORMATIONER SMÄLTE SAMMAN

1987-02-04
KL 06.55

Dionne Lindblom hade just gått ut och satt sig i bilen för att åka till jobbet i Stallarholmen, då hon fick syn på fyra ljuspunkter som kom emot henne på himlen från Strängnäs-hållet.

De fyra ljuspunkterna var formade som en 'fyra på en tärning', och efter ett par sekunder så tycktes de stanna upp på himlen. -Döm om min förvåning när sedan fyra röda ljus i samma 'tärningsformering' plötsligt dyker upp norrifrån och rör sig sakta rakt fram mot de vita ljusen. När de åtta ljusen tycktes smälta samman så slocknade alltsamman ut på en gång.

REGNBÅGSOBJEKT

1987-02-19
KL ?

På torsdagskvällen rapporterades det att flera personer observerat ett oförklarligt föremål över Ö-

landsbron. Det skiftade i regnbågens alla färger.

FEMKANTIG SKIVA

1987-03-03

KL ? KVÄLL

När paret, med sonen i baksätet, körde hem till Höllviken på kvällen

Sammanställning: Ronny Thunér

UFO med piloter delade sig

Måndagen den 26 augusti 1974 var en helgdag, och ung och gammal hade begett sig till stortorget i Feignies (norra Frankrike) för att titta på begivenheterna. Unga Mademoiselle Moret hade också gått dit och hon skulle vara hemma igen kl 20.30. När hon inte kom som hon skulle, blev hennes föräldrar oroliga och hennes far gick ut omkring kl 20.55 för att titta uppåt vägen, och se efter om hon syntes till. Himlen var mörk natten föll och ett fåtal stjärnor var synliga.

Plötsligt, kl 21.00 såg han ett föremål på himlen. Först tyckte han att det stod stilla, men det sänkte sig egentligen mycket långsamt, praktiskt taget omärkligt. Dess rörelse kunde emellertid, som han rapporterar, fastställas av några kraftledningarna som fanns i blickfånget.

Föremålet var exakt runt, kolsvart och avtecknade sig mycket skarpt mot den mörkgrå himlen, inte enbart på grund av dess svarta färg, utan även på grund av den svaga vita ljuskorona som omgav det. Det befann sig i SSV på ett avstånd som han senare uppskattade till ca 200 m.

den 3 mars dök ett mycket märkligt föremål upp på fältet vid sidan av bilen.

Det såg ut som en femkantig skiva med röda lampor, berättar den något uppskakade föraren. -Jag bromsade in och då accelererade föremålet, korsade vägen och försvann med otrolig hastighet.

Monsieur Moret sprang in för att hämta sin fru, så att han inte skulle vara det enda vittnet, ty det fanns ingen annan ute på gatan. Madame Moret följde med ut och hon såg också föremålet. Efter femton minuter eller så, stannade tingesten slutligen upp på en höjd av ca 20 m över marken, av allt att döma ovanför en bäck som rinner i en liten sänka. Sedan delade sig det svarta klotet vertikalt i två halvor. Detta skedde långsamt, där de två halvorna gradvis gled isär för att till sist bilda två "halvmånar", och varje del bibehöll den omgivande glöden runt om (inklusive den vertikala yta där delningen skett).

Den vänstra halvmånen stannade kvar där den var, utan att förändras, medan den andra rörde sig mot SSO och gradvis blev mindre och mindre för att helt uppslukas av nattmörkret.

Sedan hände något med den kvardröjande halvan. Ett slags ridå gled långsamt undan, från vänster till höger, dvs från den runda kanten mot den räta. Och nu syns, mot en bakgrund som fortfarande är svart, en person som snart följes av en annan.

De är människor ('kosmonauter'), säger vittnena, som från topp till tå är iklädda ett gråvitt, metalliskt material. Deras arm- och benrörelser kan klart uppfattas. Huvudet kan ej ses då detta är inneslutet i en rymlig hjälm. De rör sig fram och åter med en rullande gång, ungefär som marionetter. De byter plats, rör sig från ena sidan till den andra, som om de går på en platt yta, och deras armar och ben rör sig mekaniskt rycigt.

Denna situation varar i fyrtio minuter, och de båda vittnena står som naglade vid marken, häpna, förhåxade men också något oroliga inför vad som komma skall. (Vad tänkte dessa kosmonauter göra? Var inte deras maskin farlig så nära bebyggelsen?)

Men så, till slut, medan de två UFO-nauterna outtröttligt fortsatte med sina bestyr, kom de två betraktarna att tänka på att deras dotter ännu inte kommit hem. Klockan var nu 22.00, så de hade tittat på tingesten i en timme, helt utan tanke på den saknade dottern. Under hela denna tid hade de inte hört något ljud från farkosten, och allt var lugnt och stilla i området, utan någon trafik på vägen.

Madame Moret gick in för att duka till kvällsvard, medan hennes man satte sig i bilen och med hög fart åkte in till torget för att leta efter flickan. Då han nu var riktigt orolig för att hon inte hade dykt upp, tittade han inte mer upp mot himlen och tingesten.

När han återvände med sin dotter, var de alltför inbegripna i sina diskussioner för att åter titta efter tingesten, så de kan därför inte säga om föremålet fortfarande fanns

kvar på himlen vid den tidpunkten.

Det förekom inga fysiska effekter, eller fysiska *sequelae*. Inga elektriska anomalier rapporterades. Deras TV var avstängd vid tillfället.

De bedömde initialdiametern på föremålet till att vara ca 8 m, eller 4 m för varje halvdel efter delningen. På denna grund bedömde de längden på UFO-nauterna till att vara ca 1,5 m.

Monsieur Moret är 63 år gammal och pensionerad. Hans hustru är 57. Båda friska och krya, och framförallt i besittning av god syn.

De har inte minsta intresse av UFO-fenomenet och är mycket enkla människor, men för den skull inga "stollar, som man kan lura i vad som helst". Så de håller fast vid sin berättelse: Vad de såg var några kosmonauter som manövrerade, eller som kanske befann sig i svårigheter!

Platsen är fullkomligt lantlig, men ligger strax utanför staden. Det fanns kor ute i hagarna, men dessa verkade inte påverkade. Högspänningsledningar, mycket högt upp, löper genom landskapet. Det finns ett vattendrag, Haut-Sart, som flyter genom sänkan. Det är en biflod till Flamenne, vilken den rinner ut i ca 500 meter längre bort.

Vidare bör tilläggas att detta område utgjorde scenen för en annan, mycket välkänd händelse den 3 september 1973, då en vertikal, röd cylinder nästan gick ned och landade endast 650 m från den plats där makarna Moret gjorde sin iakttagelse.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 22, NO.1, 1976.

Översättning:
Sören Andersson

Engelsk "SNUT" kidnappades av UFO-varelser

POLISTJÄNSTEMANNEN ALAN GODFREY ÅKTE FÖR ATT UNDERSÖKA FÖRSVINNANDET AV EN BOSKAPSHJORD – OCH TOGS OMBORD PÅ ETT UFO.

Detta är den chockerande historia som den vederhäftige brittiske konstapeln berättade under hypnos – och en ledande UFO-forskare/författare, som arrangerade de hypnotiska sessionerna, är övertygad om att han talar sanning.

Godfrey, 36 år, hade inget minne av att han verkligen tagits ombord på den främmande rymdfarkosten – men efter att ha hypnotiserats vid ett flertal tillfällen av två psykiatriker, berättade han att han placerats på en svart bädd inuti UFOt, och underkastats ett slags läkarundersökning av en märklig, skäggig man iklädd en vit mantel samt åtta robotliknande varelser.

UFO-forskaren Jenny Randles, undersökningsledare åt **BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION (BUFORA)**, uppgav att båda psykiatrikerna "accepterar att konstapeln haft en helt genuin upplevelse."

Händelsen inleddes tidigt på morgonen den 28 november 1980. Godfrey var i tjänst i sin hemort Todmorden. Han minns att han såg UFOt, men var tvungen att underkastas hypnos för att minnas vad som hände ombord på farkosten.

"Det var strax efter kl 05.00. Jag körde i min radiobil och letade efter en hjord med kor, som enligt uppgift skulle ha avvikit från betesmarkerna, då jag fick syn på ett

klart ljus framför mig," sade han.

"Jag körde närmare och befann mig snart ca 30 m från föremålet. Det var kupolformat, med både överdelen och underdelen något kupig. Det fanns fem fönster, som var mörka mot föremålets klart fluorescerande yta, vilken verkade vara metallisk i ljuset från mina strålkastare. Överdelen verkade vara stationär. Underdelen roterade från vänster mot höger.

"Jag bedömde föremålet till att vara 20 fot brett (ca 6 m), 14 fot högt (ca 4-4½ m) och det svävade ca fem fot (1½ m) ovanför vägen."

Sedan hände något helt otroligt, sade Godfrey. Ena stunden satt han i sin bil och stirrade på den märkliga farkosten – och i nästa stund befann han sig i bilen 30 m längre nedåt vägen – och hans klocka visade att han på något oförklarligt sätt "tappat" 20 minuter.

Godfrey rapporterade händelsen på polisstationen – och dagen därpå hade tre polistjänstemän från ett närbeläget distrikt, samt en ortsbo, rapporterat att de sett UFOt.

UFO-forskaren Randles och hennes grupp arrangerade en serie hypnosexperiment, för att hjälpa Godfrey minnas vad som hänt under den 20 minuter långa tidsluckan.

Han beskrev hur han försökte få sina radioapparater att fungera, då bländande ljusstrålar sköt ut mot hans polisbil från UFOt. Sedan...

"Jag befinner mig i ett rum nu...(Godfrey jämrar sig som i skräck)...där är en han, han är ca 6

fot lång (1,80 m), ser ut som en människa...

"Han har ett vitt...liksom ett vitt lakan på sig...han har skägg och en kalott på huvudet..."

Fortfarande under hypnos, beskrev Godfrey "hemska" små robotliknande varelser med ett enda horisontellt öga.

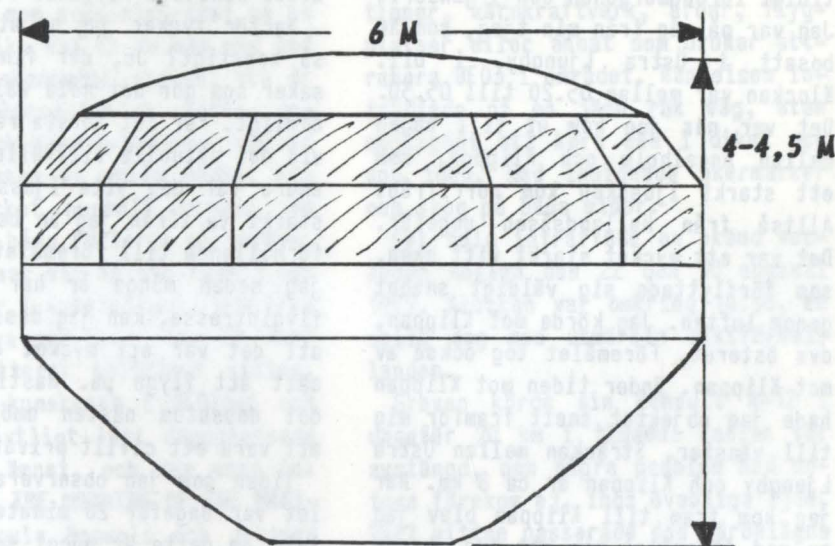
Han beskrev maskineri i UFOt, och talade om smärta och blinkande ljus i sitt huvud.

I dag säger Godfrey, att han är övertygad om att han kidnappades av främmande rymdvarelser.

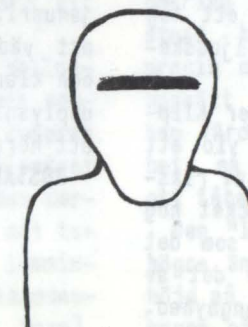
–PAUL BANNISTER

KÄLLA: NATIONAL ENQUIRER, MARCH 13, 1984.

Översättning: Sören Andersson

FARKOSTEN, baserad på skiss utförd av konstapel Godfrey

ROBOTLIKNADE, ENÖGD VARELSE

Sören -87

Mystiskt ljussken

I ett brev daterat 87-01-19, skriver herr Rickard Nilsson följande:

Hejsan!

Mitt namn är Rickard Nilsson och jag är värnpliktig fotograf på Värnpliktsnytt i Stockholm. Annars jobbar jag på en tidning i Malmö.

Det jag ska berätta för er hände tidigt lördagmorgonen den 3 januari. Jag var på väg från min tjej, som är bosatt i Östra Ljungby, i bil. Klockan var mellan 05.20 till 05.30. Det var när jag kom ut till vägen mellan Ängelholm och Klippan, som ett starkt ljussken kom norrifrån. Alltså från Hallandsåsen ungefär. Det var ett mycket starkt vitt sken, som förflyttade sig väldigt snabbt genom luften. Jag körde mot Klippan, dvs österut. Föremålet tog också av mot Klippan. Under tiden mot Klippan hade jag objektet snett framför mig till vänster. Sträckan mellan Östra Ljungby och Klippan är ca 8 km. När jag kom fram till Klippan blev jag av med föremålet pga att hus skymde sikten.

Efter att jag passerat ut ur Klippan, och fortsatte mot Ljungbyhed (österut), kunde jag under ett tag inte uppfatta det mystiska ljusskenet.

Ungefär två kilometer efter Klippan, när jag hade stannat vid ett stopptecken vid passeringen av riksväg 21, kom föremålet i mycket hög fart söderifrån. Samtidigt som det kom rakt över mig, svängde det av mot öster, alltså mot Ljungbyhed. Under de återstående kilometrarna till Ljungbyhed, befann sig objektet

hela tiden rakt framför mig. När jag närmade mig Ljungbyhed, såg det ut som om föremålet stod stilla rakt över samhället. Som bekant finns där ju en militär flotttilj (F5). När jag kommit in i Ljungbyhed fortsatte föremålet österut (mot Hässleholm). Sedan tappade jag all kontakt med detta konstiga flygande föremål.

Varför tycker jag nu att detta är så konstigt? Jo, där finns ett par saker som gör det hela väldigt egendomligt. För det första rådde mörker vid det aktuella tillfället. För det andra var det vita ljusskenet lika starkt varifrån jag än befann mig i förhållande till föremålet. Eftersom jag sedan många år har ett stort flygintresse, kan jag dessutom påstå att det var ett mycket egendomligt sätt att flyga på. Hastigheten gör det dessutom nästan omöjligt till att vara ett civilt privatflygplan.

Tiden som jag observerade föremålet var ungefär 20 minuter. Jag vet inte om detta är något som kan vara av intresse för er. Förhoppningsvis har ni fått in fler observationer under den aktuella tiden i början på januari. Jag kan dessutom tillägga att vädret denna morgon var kallt och klart. Om ni behöver ytterligare upplysningar i detta, är ni välkomna att höra av er.

**BOSTADEN: RICKARD NILSSON
SPÅNGENGATAN 14
260 70 LJUNGBYHED
TFN.0435/406 76 (LÖR-SÖN)**

Spansk greve körde över "levande tingest"

Vittnet önskar ingen publicitet, ty "ni vet hur mallorcaborerna är, och jag måste fortsätta leva mitt liv," så hans identitet finns endast i vårt arkiv. Han är aristokrat, ca 47 år gammal, gift och familjefar, och han har en vetenskaplig examen samt är anställd som avdelningschef på en viktig fabrik. Han är en man med god social och ekonomisk status, och är känd på Mallorca som en seriös, ansvarsfull och hårt arbetande individ som råkar vara av adlig släkt. Han är en "mycket normal" person, en realist med båda fötterna på jorden, som helt ägnar sig åt sin familj och sina plikter i arbetslivet, och brukar ej driva med folk. Han är kort sagt ett ytterst pålitligt vittne. Han saknar kunskaper i UFologi och har endast ytligt läst dagspressens artiklar i ämnet, och den enda bok han läst är **THE MORNING OF THE MAGICIANS** av Louis Pauwels och Jacques Bergier. Han ryser vid tanken på att hans namn skulle sammanknippas med detta fall, och vi har varit tvungna att förbinda oss på hedersord att inte avslöja hans namn.

Händelsen inträffade på ön Mallorca, i provinsen Palma, i Lluch kommun, på landsvägen mellan Escorca och Pollensa, ca 4 km från klostret i Lluch. Det är en mycket ojämn terräng, ca 600 m över havet, i ett turistområde med förhistoriska lämningar och **TALAYOTES** (megalitiska monument som påminner om låga torn). Högspänningsledningar löper ganska nära vägen, och ca 3 km bort finns

dricksvattenreservoarerna i Golblau och Eldecoba. Det finns inga skolor, sjukhus, kyrkogårdar, idrottsplatser, boskapshjordar, soptippar, elektriska kraftstationer, kruthus, mikrovägsmaster eller länkstationer för TV, gruvor, militära installationer, kärnkraftverk, broar, flygplatser eller annat som brukar attrahera UFOs i området. Händelsen inträffade på en jämn rak väg, utan möjlighet att köra ned i diket och upp igen, med inhägnade åkermarker och skog på båda sidor.

Det hela inträffade en okänd veckodag mellan den 22 och 30 augusti 1977. Klockan var omkring 10.30, en solig dag med utmärkta siktförhållanden.

Greven körde sin Renault R-12 i ungefär 70 km i timmen. Radion var avstängd, och några problem med motorn förekom ej, inga ovanliga ljud. Vårt vittne passerade den närbelägna baren, fortsatte vidare ca en kilometer, passerade genom en kurva och befann sig på en raksträcka som var omkring 300 m lång. Det var i denna stund han upptäckte "tingesten", precis mitt på vägen, där den stod upprätt i fullt dagsljus. Eftersom han färdades med ganska hög hastighet, så varade iakttagelsen endast ett fåtal sekunder.

Den "levande tingesten" var något högre än en champgnebutelj, med en höjd på ca 35 cm och en diameter vid basen på ungefär 15 cm. Den påminde honom om en bowlingkägla, men den var mycket stiliserad, med en bred

fot som oregelbundet blev smalare mot toppen. Vittnet är absolut säkert på att det inte var någon markör som användes vid målning på vägbanan. Den var mjölkvit till färgen, halvgensskinlig och med mjuka kanter, som en bläckfisk eller manet, som om den var mjuk och formbar. Den utsände inget eget ljus, eller någon rök, och han lade inte märke till om den kastade någon skugga. Ej heller kunde han upptäcka något huvud eller extremiteter, och inga mänskliga eller djuriska drag. Han tror att den var orörlig, men den påminde honom om synen av en orm som reser huvudet och har kroppen hopringlad på marken.

Samtidigt som bilen närmade sig objektet upplevde greven på något oförklarligt sätt en intensiv känsla av att "tingesten" var levande, och som en konsekvens av detta upplevde han även en skuld-känsla på grund av att han snart skulle köra över ett levande väsen. Han drabbades även av en märklig och odefinierbar oro, som stod helt främmande till hans vanliga lugna och självsäkra temperament. Denna nervositet och ilande känsla ökade ända fram till "bowlingkägla" och höll i sig efter det att han passerat över den. Greven var oförmögen att hitta någon förnuftig anledning till denna plötsliga och ytterst starka känsla av att han strax skulle komma att mörda någonting som pulserade av liv. Han upplevde inga fysiologiska effekter i stil med paralysering e d.

Under insikten att han var på väg att förgöra den "levande tingesten", koncentrerade han sig på att med bästa förmåga försöka undvika att köra över den. Eftersom landsvägen

var smal, och vägrenen befann sig på en lägre nivå, kunde han inte svänga undan för att undvika en påkörning, så det enda han kunde göra var att centrera bilen i syfte att inte köra över den med hjulen, och på så sätt passerade han över den. Underligt nog kände han inte den minsta stöt från "vad det nu var", vilket ju är vanligt när man passerar över en gummiboll, en hund eller en gren från en buske. Ej heller hörde han något främmande ljud - ingenting, precis som om "den" inte hade någon kropp, som om han just hade dödat en immateriell "bowlingkägla". Efter att han väl "kört över" den, tittade han i backspegeln och såg föremålet i absolut klara konturer, men nu stod den inte längre upprätt, utan låg horisontellt som om stöten från bilen hade knuffat omkull den, en stöt som han alltså inte kände något av.

Ytterst oroad av den märkliga händelsen, och med växande ångest, beslutade sig greven, som hade fortsatt framåt på vägen och passerat genom ett par kurvor, för att återvända till olycksplatsen för att ta reda på vad som hade hänt. När han nådde fram till platsen verkade denna öde och tom. Han steg ur bilen, och precis på den plats där han kört över tingesten, upptäckte han en rund våt fläck som var ca 15 cm i diameter, utan någon urskiljbar färg, som om det var vatten eller något liknande. Han tittade noga efter i diken och överblickade omgivningarna, men kunde inte upptäcka något ovanligt. Till hans förvåning hade det förbaskade föremålet...försvunnit!

Greven hade bråttom och backade

upp mot klostret, varpå han lämnade platsen övermannad av underliga ångestkänslor. Han återvände sedan till platsen fyra eller fem gånger, i sällskap med sina barn och sin svärfar. De undersökte omgivningarna mycket grundligt, tum för tum, utan att hitta något av vikt.

Efter "olyckshändelsen" började hans öron surra, vilket enligt doktorn berodde på extrem känslospänning. Ingen ögonirritation, ingen sömnlöshet, inga mardrömmar. Hans hälsa var normal med undantag av detta mindre hörselproblem, vilket varade i ca fem dagar.

Fastän greven verkar vara en anmärkningsvärt välbalanserad och normal person, så vill vi med anledning av vad han avslöjade under intervjun påstå att han står över medelsvensson när det gäller paranormala upplevelser. Han är en framgångsrik slagruteman, och förutsade en gång en bekants dödsfall. Vid elva års ålder närmade sig han och två bröder (eller en bror och en syster) en ar-

abisk slottsruin, då de klart och tydligt kunde se en person med turban, klädd som en muslim, som tittade ut genom ett fönster i byggnaden, en figur som försvann efter några sekunder.

En sommarafton, när han var sex år och befann sig i ett rum på en herrgård tillsammans med sin mor, en faster och de andra barnen i familjen, och då en häftig storm piskade knutarna, kom ett eldklot något större än en apelsin plötsligt in genom ett fönster som stod på glänt. Det hade ett mycket starkt sken, med blåaktig irisering. Hela familjen såg förstummad hur den brinnande apelsinen korsade vardagsrummet, satte kurs mot en stor spegel på väggen och stannade upp framför det ena hörnet efter det andra under en kort stund, innan det snabbt försvann ut genom ett annat fönster, efterlämnande en stark doft av svavel eller sulfid i luften.

KÄLLA: THE A.P.R.O. BULLETIN,
VOL.29, NO.1, JULY, 1980.

Översättning: Sören Andersson

UFO 'förblindar' lastbilschaufför i Kanada

Följande redogörelse har hämtats ur Vancouver-tidningen THE PROVINCE av den 19 november 1975,-

"Whitehorse, Y.T. -Ett oidentificerat flygande föremål lyste upp en sjö i Yukon med ett klart vitt sken och följde efter en långtradare lastad med malm, enligt föraren Arnold Emslie.

"Emslie, 28, från Whitehorse, sade i tisdags att han och kamraten Richard Ross körde en last med bly från Cypress Anvil-gruvan omkring kl 04.15 på söndagen, då de såg föremålet.

"De befann sig vid mile-sten 31,5 på Klondike Highway norr om Whitehorse, vid sidan av Fox Lake, då Emslie kastade en blick i backspegeln och såg ett föremål susa ned från himlen.

"Det placerade sig ca 45 m upp i luften, ovanför bakdelen på släpet. Han sade att det var avlångt till formen, ca 90 m brett och så ljusstarkt att han var tvungen att titta bort från backspegeln.

"Det gjorde ont i ögonen, ungefär som att titta på solen," sade Emslie. "Himlen lyste upp så pass att jag kunde se rakt över Fox Lake. Det var ljusstarkt som på dagen."

Han sade, att innan föremålet kom så var det mörkt, mulet och snöbade en aning. Avståndet över sjön var ca tre kvarts mile (1,2 km), sade han.

"Det ljussken som föremålet kastade över sjön verkade ha en blåaktig anstrykning, sade han, medan resten av omgivningarna lystes upp av ett

vitt sken.

"Det var otroligt, dagsljuset," sade han.

"Skenet syntes i högst 15 sekunder, sade han, innan UFOt avlägsnade sig 'med en så hög hastighet, att det krympte i storlek på ca tre eller fyra sekunder till samma storlek som månen.'

"Jag har aldrig tidigare i hela mitt liv blivit så rädd," sade Emslie. "Två timmar senare var jag fortfarande uppskakad."

"Den förbaskade tingesten var minst 90 m i diameter. Den var större än en DC-8...denna tingest var monstruös," sade han.

"Ingen av männen uppfattade något ljud under den tid föremålet förföljde långtradaren, men fordonets motorljud kan ha dränkt ett eventuellt sådant, menade han. Han tillade att när de körde in till vägen i Whitehorse, så berättade expeditören där att han också sett ljusskenet."

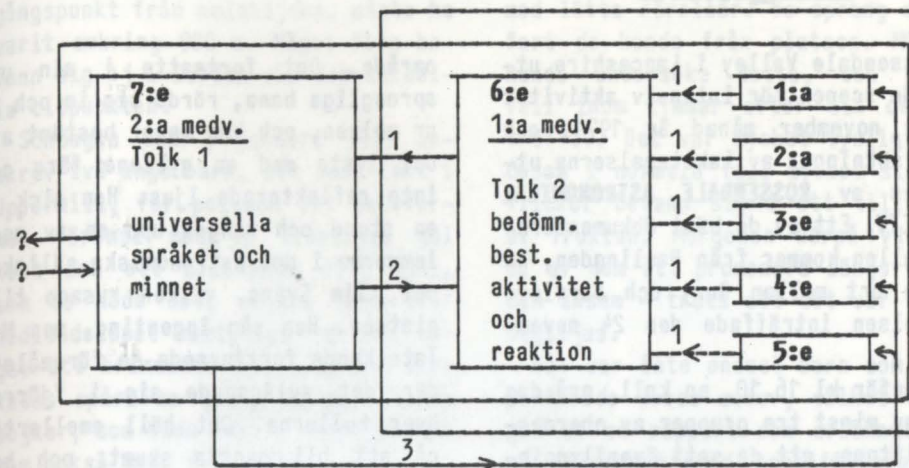
KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 21, NUMBER 6.

Översättning:
Sören Andersson

Jim Lorenzen, APRO:s internationelle ordförande, avled den 28 augusti 1986 i Tucson, Arizona i en ålder av 64 år.

Jim, som var en av pionjärerna inom UFOlogin, är kanske mest känd för de UFO-böcker han skrivit tillsammans med sin hustru, Coral.

Människans 7 sinnen

Eftersom det på vissa håll påstås, att vi bara har fyra fysiska sinnen, vill jag lämna in denna protest.

Vi har 5 fysiska sinnen. Det går inte att diskutera bort. Smak, lukt, känsel, syn och hörsel!

Det 6:e sinnet är dagsmedvetandet. Det är ett mycket viktigt sinne, eftersom det sammanställer och bedömer åtgärd. De fem första sinnena kan endast gå en väg. Till medvetandet. Kan bara tala om att de reagerar. Medvetandet måste bedöma åtgärd, och skickar ut impulser till berörda muskler och organ.

Dessutom tolkar medvetandet impulserna från 7:e sinnet. Det är inget "beslutande" organ, utan helt och hållet tolk och impulsenhet.

7:e sinnet är också kopplat till minnesenheten, som inte finns i kroppen utan är utomsinnlig. Där tolkas impulserna från andra plan, såväl som att impulserna från den fysiska delen tolkas och översättes till det universella språket - som i sin tur förstås av vilken livsform som helst i Universum. Kanske det hela inte behöver beskrivas djupare, då det hela är oerhört omfattande. Men jag hoppas att det ändå blir begripligt.

Hälsningar,
K.SEFASTSSON,
RINGSV. 1 A,
840 50 GÄLLÖ

UFO-iakttagelser i Lancashire, England

Rossendale Valley i Lancashire utgjorde scenen för intensiv aktivitet under november månad år 1974, och undersökningar av iakttagelserna utfördes av **ROSSENDALE ASTRONOMICAL SOCIETY**. Ett av de bäst dokumenterade fallen kommer från Haslingden, en liten ort mellan Bury och Burnley; händelsen inträffade den 24 november.

Ungefär kl 16.10, en kall, grå dag uppgav minst tre grupper av oberoende vittnen, att de sett överflygningen av mellan ett till tre cigarrformade föremål. Mr Daniels och dennes hustru korsade just gatan i riktning mot sitt hem, då tre sådana föremål i en skarpt guldbronsfärgad nyans svepte fram över himlen i en lång båge från SSO mot NNV. De bedömde att det var ett avstånd på ca 800 m mellan de två första och lite mer mellan dessa och det sista. Längden från för till akter uppgavs vara 15-24 m, men det sista föremålet var minst en och en halv gång så stort. De uppfattade också ett svagt brummande ljud, och fick intrycket att ett suddigt område över mitten på föremålen representerade lampor.

Ca 1,5 km bort hade en hemmafru, Mrs Tate, just gått ut en stund, då hennes uppmärksamhet fångades av två små föremål liknande pistolkulor, med en platt och en avrundad ände. Hon hörde inget ljud, men lade märke till att de rörde sig mot en stark, ihållande vind. Efter några sekunder fogades de samman, och föreningspunkten markerades av ett suddigt

område. Det fortsatte i sin ursprungliga bana, rörde sig in och ut ur molnen, och hon menar bestämt att det lyste med en gyllene färg och inte reflekterade ljus. Hon gick in en stund och ringde upp en av medlemmarna i det astronomiska sällskapet, Tim Evans, vilken rusade till platsen. Han såg ingenting, men Mrs Tate kunde fortfarande se föremålet, där det avlägsnade sig i fjärran över kullarna. Det höll emellertid på att bli ganska skumt, och hon sade att föremålet ofta passerade genom molnlagren. Mr Evans kunde bekräfta det faktum att Mrs Tate var påtagligt upphetsad, och observerade något som var ovanligt för henne. Hennes hund skällde också och var allmänt orolig under iakttagelsen, men lugnade ned sig strax efter att Mr Evans anlät och föremålet försvunnit ur sikte.

Joyce Thorne, en ung hemmafru, såg också föremålet från en annan del av staden. Hennes beskrivning av föremålet ligger mycket nära de andras, med undantag av att hon såg en rad ljus längs mitten på farkosten.

Med utgångspunkt från ovanstående rapporter, kan vi kanske dra några slutsatser om processionen. Det verkar som om de två första cigarrerna passerade nära varandra, och endast observerades av paret Daniels. Mrs Tate, som befann sig längre åt söder längs den antagna kursen, såg hur två andra små föremål smälte samman och fortsatte mot NNV, där de andra vittnena endast såg dem som ett,

större föremål. Observationstiden var enligt alla vittnen mellan fem och tio minuter och höjden, med utgångspunkt från molnhöjden, måste ha varit omkring 900 m. Något flyg befann sig ej i luften vid den aktuella tidpunkten.

Söndagen den 5 januari 1975 beskrev två unga barn, som hade lekt i Uppermill, för polisen ett skivformat föremål med en flämtande gulkant och ett blinkande rött ljus, som de hade sett skjuta fram över hedlandskapet samtidigt som det avgav ett brummande ljud. **MUFORA** lyckades spåra en grupp på elva äldre pojkar, som hade lekt i närheten och som också hade sett det.

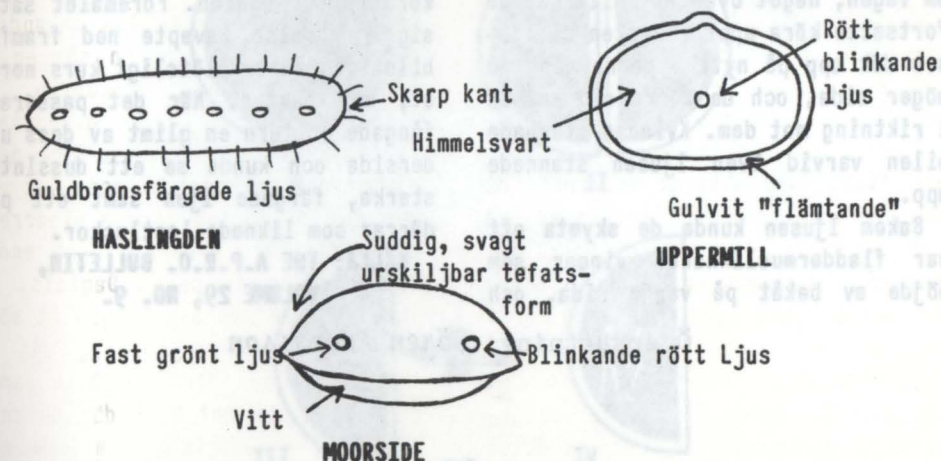
Två tonåringar hade en skrämmande upplevelse på kvällen den 14 januari i Moorside. De promenerade hemåt längs en mörk gränd efter att ha lett in sina hästar i stallen på en närbelägen bondgård, då de såg ett klart upplyst föremål sväva över stugorna. Det såg ut som ett upp- och nedvänt tefat med ett fast grönt ljus och ett blinkande rött, och det verkade dyka ned mot dem. En av

flickorna lyste med en kraftig ficklampa mot det, och det verkade reagera genom att gunga fram och åter med lätta rörelser. De sprang då så fort de kunde från platsen. **MUFORA** kunde undersöka detta, och andra fall inom timmar efter att de inträffat. Det var mycket tydligt att dessa i normala fall mycket stabila flickor befann sig i ett tillstånd av fruktan. Morgonen därpå vägrade en av dem att promenera längs gränden ensam - trots att det var fullt dagsljus.

Det var inte endast barn som rapporterade dessa saker, vilket framgår av en rapport som avlämnats av en välrespekterad segelflygare och dennes fästmo, vilka såg ett föremål på låg höjd i Lees den 10 januari. Detta föremål var utrustat med röda, orangefärgade och blå ljus. Rapporterna mattade av från den tredje veckan i januari, och enligt de senaste uppgifter som nått **MUFON** från **BYUIG** verkar aktiviteten ha skiftat över till Merseyside.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 21, NUMBER 6.

Översättning: Sören Andersson

Något som kan vara av intresse för UFOloger, amatör- och yrkesastronomer är ett oförklarligt ljus som emellanåt blinkar från området kring stjärnbilden Perseus. Det rapporterades i **ASTROPHYSICAL JOURNAL LETTERS** av den 1 augusti 1986. En artikel om det publicerades också i **SCIENCE NEWS** av den 23 augusti 1986.

Blinkningarna uppträder mellan Plejaderna och stjärnan Algol. De varar kortare än en sekund, kan vara lika ljusstarka som planeten Venus (magn. -2), och uppmärksammades första gången i augusti 1983. En blinkning har fotograferats och ett spektrum av denna bild överensstämmer med solens. Blinkningen uppvisar ingen märkbar periodicitet.

Astronomerna vet inte vad blinkningarna är, men de kommer kanske att försöka bestämma avståndet till dem genom triangelmätning. Eftersom detta fenomen kan observeras med blotta ögat, så förser det oss med en utmärkt möjlighet till observation och registrering av astronomisk information.

UFO med fladdermusvingar

24 APRIL 1981.

TRAVERSE CITY, MICHIGAN, U.S.A.

En kvinna och hennes 15-åriga dotter körde uppför Five Mile Road strax innan midnatt, då de fick syn på ett par starka ljus till vänster om vägen, något ovanför kullarna. De fortsatte köra uppför backen då ljusen dök upp på nytt - denna gång på höger sida, och de rörde sig snabbt i riktning mot dem. Kvinnan stannade bilen varvid även ljusen stannade upp.

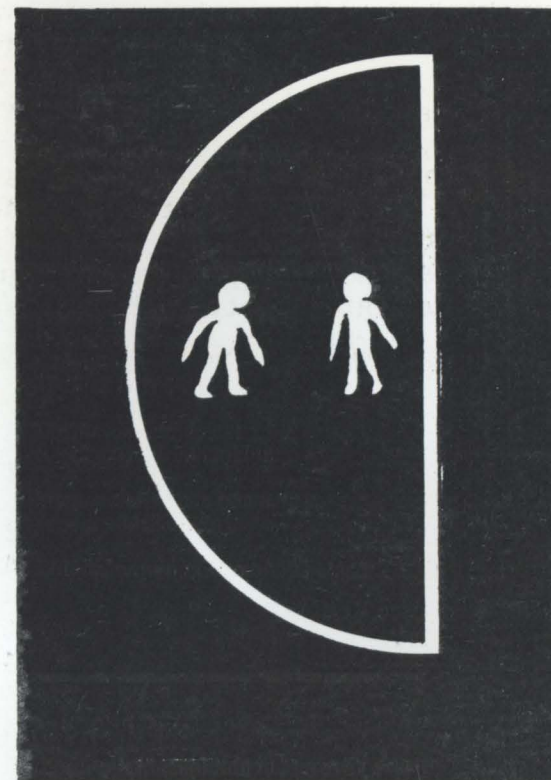
Bakom ljusen kunde de skymta ett par fladdermusliknande vingar som böjde av bakåt på varje sida, och

dess var besatta med dussintalet röda, gröna och vita ljus. Trots att bilens rutor var nedvevade, kunde vittnena inte uppfatta något ljud.

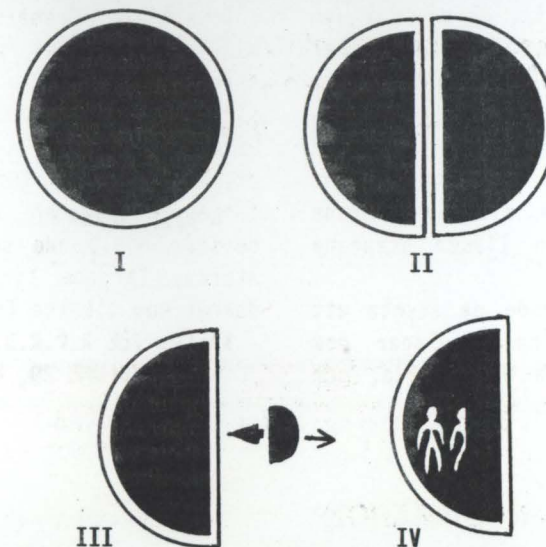
De iakttog föremålet i omkring fem minuter, varefter de åter började köra uppför backen. Föremålet satte sig i rörelse, svepte ned framför bilen och satte plötsligt kurs norrut, mot bukten. När det passerade fångade dottern en glimt av dess undersida och kunde se ett dussintal starka, färgade ljus samt ett par dörrar som liknade lastluckor.

KÄLLA: THE A.P.R.O. BULLETIN,
VOLUME 29, NO. 9.

Översättning: Sören Andersson

SKISSER AVSEENDE ARTIKELN MED RUBRIK "UFO MED PILOTER DELADE SIG" SID.18-19.

A F U
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping